Plopvogel

Der kwam n loopvogel aanslorren. Vleugeltippen slierden over grond. Veren versleten. Bie dizze vogel hing tong oet snoavel. Zien aine poot hinkepinkte en aander was krom.
'Woarom lopst zo maal?', vruig swaarde liester.
'Woar komst vandoan?', perbaaierde sprutter.
Baaidend zaten boven boom.
Der kwam gain antwoord. Plopvogel mit gele ogen en n laange snoavel slorde wieder.
Sprutter en swaarde liester gingen deur mit floitjen en rondkieken.
Noa vattien, nee vieftien stappen ging Plopvogel zitten. Der knakten nog n poar veren in steert.
t Kon vogel aalmoal niks meer schelen. In ain ooghouk blonk n troan.
n Baauwmantje luit zien steert wuppen en keek hom aan.
'Wat bist nou aan t doun?', vruig baauwmantje.
'Ik dou niks meer. Ik zit op mien steert en bin zo aaldernoast muide en ik hebt nog smoordrok', snorkte Plopvogel.
'Den most woaraargens goan rusten,' piepte t baauwmantje.
'Ik kin hier gainent en ik heb hier gain stee,' zee de aander.
'Hm.'
t Baauwmaantje vloog op en kwam weer omdeel. Zien laange steertje wupte.
'Ik wait wat', zee e.
Hai keek plopvogel bliedeg aan.
Dij keek zeer muide weerom.
'Vouten doun mie zeer.' Der klonk nog meer getwauwel.
'Ik heb net n stee bedocht veur die, dus nou nait zoezen, joa', knorde t baauwmantje.
Hai keek nait meer op of om en wupte de lucht in.
De grode muide vogel mit zien lamme vouten, kwam poestend in t índ.
t Blaauwgrieze vogeltje was aal meters wiederwupt. Aalgedureg keek e achterom of dij grode slokkert wel achter hom aan kwam.
Middenmaank t gruine gras van boer Grieto Westers bleef e ongedureg wuppen.
t Duurde n haile zet veurdat de grode vogel ook in hoge gras stond.
'Kiek, dit is n schier stee veur die', zee t baauwmantje groots.
Dodderg keek grode vogel in t rond. Zien geknakte veren ritselden.
'Ik zai gain aine niks.' Dat was t antwoord.
Baauwmantje wuir grammieteg.
'Nou most der toch mit ophôlden', grompiepte lutje wupster.
'Heb ik n hoazenleger veur die vonden, hailemoal veur die allenneg, veur die.
t Staait aal tiedstieden leeg, magst der votdoalek in. t Is van gainaine.
'Hm', humde Plopvogel en drukte mit zien goije poot in t koeltje middenmaank t gras. Dou bleef e stoan en keek. Zien scholders zakten nog wieder omdeel.
't Beste mor weer!!', zee t baauwmantje en vloog der vandeur.
'Wat n zoezerd', piepte hai nog, mor dat kon de grode vogel nait meer heuren.
Plopvogel plovde neer. Plat op t gat zat e in t koeltje. Hai keek in t rond. Hai perbaaierde op zien rug te liggen. Mor dat wol nait zo goud. Den begon zien kromme poot te trekken.
t Is beter den niks, docht e. Dou keek e noar zien poten. Zien kromme poot begon geel te worden.
t Was de tied van t joar.
'Doar komt t weer', zee e. Hai ging eerst op zien rug liggen,mor draaide aal snel overzied.

'Doar gaait t weer begunnen, ook dat nog en ik bin aal zo muid.'
'Woarom gaait wat begunnen en woarom hier in mien leger', zee Hoas.
Hai dee borst veuroet en bluis zuk groot op.
'Wilst wel eefkes snel oet mien hoes goan', zee Hoas stoerachteg.
'Ach man, ik ben der ja nog mor vief menuten in. Mien vouten doun zeer en begunnen geel te worden.
Dat wil zeggen, hest ook horloge? Dat wil zeggen, dat ik t bokje ben met aaier leggen.
En doar heb ik, ast der op aankomt, gain spier belang meer bie.'
'En dat mout den abbemoal in mien hoes?', vruig Hoazepeper.
Plopvogel keek noar de lucht en draaide zuk op aander zied.
Hoas luip om en tikte vogel op scholder.
Mout dat aalmoal in mien hoes?', zee e nog n keer.
't Gaait gewoon', ging de grode vogel deur.
'Der is gain holden aan.'
'Dat zel aalmoal wel zo wezen, mor eefkes nait begunnen mit leggen.'
De plopvogel haar jeuk aan zien vout en kraabde zuk mit zien kromme poot.
Dou begon e te goapen en sloot zien ogen.
'Ho ais even, vogels leggen aaier en moaken den eerst n nust. Woarom gaaist nait noar dien nust om aaier e leggen.'
'Dat wil nait', fluusterde de vogel.
Hoas zee niks en dee haanden op rug.
'Ik heb gain tied had om mien nust te baauwen. en bai de wee, dat wil allenneg mit takken van de flexus augusticus. En dij is hier nait veurhanden.'
Hoazevout wuir kwoad en haar der meer den genog van.
'Den nemst mor takken van de waitikveul kwibus neppicus. Wat kin dat nou schelen.'
Plopvogel stìnde wat. Hai ging weer zitten.
't Begunt al.....', ze e.
Veurdat Hoazemans derop verdocht was, tilde de grode vogel zien goije poot op en legde n soorteg tuutaai.
't Is dit joar dus vrouger den aans.' Hai rabbelde wat mit snoavel.
Vogel schudkopte wat en ging deur mit aaier leggen. Grode aaier in alle kleuren van regenboog.
Hoas ging plat op t gat zitten en wos n zetje laank nait wat e der van zeggen zol.
En zo ging t nog n zetje deur. De grode vogel keek wat benauwd en plopte der ain noar aander aai oet. Mit zulverpepier en zunder.
't Is meroakel', zee de Hoas.
'Ach, mit of zunder zilverpepier. Moakt niks oet. Ik heb t zo leerd.'
Plopvogel keek noar de bult aaier. Dizze mouten nog noar Malleweer en den bin ik kloar.
Hoas keek ook en zee niks.
'Mor ik bin slim muide, dus....?'
Der klonken twij daipe zuchten.
Hoas kon noeit gain nee zeggen en hai haar aal wel weer deur woardat t noartou ging.
'Ik heb t zeker nait drok!'
De Plopvogel ging op rug liggen en t wuir n zetje stil.
'Allenneg Malleweer?', vruig e.
'Allenneg Malleweer!', kwam zuchtend t antwoord.
'Der wonen doar nait zoveul kinder, dus bist zo weerom. Plop, ging t. En door lag weer n sangenblaauw aai. En plop... plop...plop.. De plopvogel dee zien ogen der bie dicht.
'Ach, ach, wat doet mie t achterwaark zeer. Ik ken der nait meer van lopen.'
Hoas kreeg zuk n grode körf en stopte ale aaier, dij hinter en twinter deur t gras lagen der hail veurzichteg in.
'Mout der ook kraantenpepier of zukswat tussen. Dat dut moeke ook altied mit kerstboomballen', vruig Hoas.
'Bist gek', klonk t tussen geplop deur.
't Is wel van beste wat ik hier aan t ploppen ben.'
Hoas mos hom wel geliek geven. Waren schiere aaier. En hou ofdat nou ging mit dat zulverpepier der omtou, doar kreeg e gain verstaand van.
t Was net of de vogel in gruine gras zien gedachten lezen kon.
'Mit volle moan wotter drinken, woardat de moan op staait te schienen. Nait oet n sloot, mor oet braaide wiek mit veul

en daip wotter. '
Hoas flapperde wat mit oren en zag dat zien körf vol zat.
'Woar mout ik begunnen?'
'Ach dat stekt nait zo naauw. Dou mor wat. Mor gain kinder vergeten! Dat geft den weer zo'n gedounte. En ik dou ja nait aan noabestellen. t Mout in ain keer goud.
Mit Pinkstern heb wel wat aans te doun.
Hoas dee körf mit aaier om en ging op pad. Hai luip hail Malleweer deur. Hai ging bie Ester en Jantina , bie Kootje en Harry, bie Wim en Susanne langes. Overaal stopte hai aaier achter stroeken, in hoge gras. In vinsterbaanken en woar nait aal. Hoas haar de swaaitbrobbels op de kop stoan. Aas zien körf leeg was, den broesde hai weerom noar zien leger. Doar gloop de plopvogel hom aan mit zien gele ogen en gaf hom overnijs opdracht.
As Hoas t aalmoal weer meroakel goud ontholden haar, den ging e der weer maank.
Zien vouten deden hom der op t lest zeer van. Bie de femilie van Doedens, kon e zien körf mit aaier in ain keer omkiepern, omreden dat ze doar acht kinder haren. In dakgeut kwamen gounent, achter hege. Bie achterdeur n poar vot veur de greep. Dat was veur de klaainsten. Dou e dat aalmoal doan haar ging e weerom noar t stee, woardat de grode vogel aan t waark was.
Das ain keer en noeit weer, docht Hoas. Wat n waark, dat is ja aaldernoast.
Konst die de hoaken wel oet gat sjaauwen. Boerderij van Joager was n meroakel ìnd vot.
'En?', zee t Baauwmantje.'
'Vuilt wat tou?, vruig swaarde liester.
'Ik dou dat noeit weer!!', motterde Hoas.
'Ik denk t wel', prommelde swaarde liester. t Was eefkes stil. Hoas ging in zien leger zitten en wreef aan zien zere vouten.
Hai schudkopte was.
'Ik dou dit noeit weer.'
De vogeltjes keken noar dij aarme Hoas mit zien zere smakvouten.
'Hest dien braaif ook aal lezen', zee te Baauwmantje wies.
Hoas keek hom wat verbalderd aan.
In t leger van Hoas, lag middenmaank de grassprieten n sedel.
Hoas luit zien vouten lös en greep noar t sedel.
'Veurleen, veurlezen', kwetterde ain van de liesters.
t Huilp hom niks. Hoas las in zukzulf.
'Nou mout je toch ais heuren', zee e noa n zetje.
Vogeltjes waren nait nijsgiereg, mor wollen t wel groag waiten.
En Hoas las veur.

Bedaankt Hoas veur t rondbrengen van aaier.
Hest t meroakel goud doan.'ale kinder bin ja zo blied mit dien geweldege verstopkunst.
Zo zol ik dat nait kennen.
Mien vouten doun aal nait zoon zeer meer en t wuir stoadeg aan tied
Om mor weer n deurtje wieder te goan.
Magst mie volgend joar weer helpen.
En dat joar der op en den dat joar weer.
Ik bin zo slim wies mit die, dast mien kompanjon wordt.
O joa, de medallie is veur die. Ik heb hom in t gras legd.
Dast hom mor ale doagen droagen magst en dast der mor slim wies mit bist.
Most hom wel ale doagen eefkes wrieven of poetsen.
Nait vergeten.
Groutnis dien kompanjon,
Egbertus
Hoas wis nait wat e der aan haar. Hai dee wat stommels gras overzied en zag der n mooie, schiere golden medallie liggen.
Dou e der over wreef heurde hai van "PLOP".
In zien leger, op t gras lag n dikke winterworrel. Zo mooi oraanje, dat hom t wotter deur de mond luip.

Elke dag luip e mit zien medallie veur pronk. Hai wuir der eelsk van. En elke dag wreef e over zien golden medallie en den haar e weer n worrel veur t oavendeten.

En zo is t goan. Elk joar mit Poasen kwamen der aaier bie zijn leger. Hou ofdat ging snapte Hoas nait zo goud. Hai bracht ze rond. Eerst in zien körf, dou mit krootkoar en nog loater mit n bakfietse.

Joa, zo is t goan.

Auteur: Jan Huttinga, n Daam 2012

